

ת"פ 45811/07/13 - מדינת ישראל נגד בועז אלברט

בית משפט השלום בראשון לציון

04 אפריל 2016

ת"פ 45811-07-13 מדינת ישראל נ' אלברט

ת"פ 42101-09-13 מדינת ישראל נ' אלברט

לפני כבוד השופט אביב שרון
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
בועז אלברט

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד בועז ביטון

ב"כ הנאשם עו"ד עדי קידר

הנאשם התייצב

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 42101-09-13 אני מרשיע אותו בעבירות הבאות:

אישום מס' 1 - הפרת הוראה חוקית, בניגוד לסעיף 287(א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

אישום מס' 2 - הפרת הוראה חוקית, בניגוד לסעיף 287(א) לחוק העונשין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום כ"ה אדר ב' תשע"ו, 04/04/2016 במעמד הנוכחים.

אביב שרון , שופט

החלטה

השעה 09:00.

לבקשת ב"כ המאשימה ישמעו הטיעונים לעונש בשעה 10:30.

ניתנה והודעה היום כ"ה אדר ב' תשע"ו, 04/04/2016 במעמד הנוכחים.

אביב שרון , שופט

גזר דין

הנאשם, יליד 1973, הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן האוחז שני אישומים.

על פי החלק הכללי בכתב האישום המתוקן, ביום 17/7/13 חתם אלוף על צו פיקוח מיוחד האוסר על הנאשם לשהות בתחומי אזור יו"ש, וזאת מחוץ לתחום הישוב שערי תקווה, אלא בהיתר מהאלוף או ממי שהוסמך על ידו. בצו נקבע כי תוקפו מיום 17/7/13 עד 16/1/14. הנאשם קיבל את הצו לידייו ביום 17/7/13.

על פי האישום הראשון, ביום 22/7/13, במסגרת דיון בבית משפט השלום בפתח תקווה, בעניין בקשת המאשימה לשחרר את הנאשם בתנאי שחרור, בעקבות מעצרו בגין הפרת הצו, קבע בית המשפט כי הנאשם ישוחרר בתנאים הכוללים הרחקה מהאזור המוגדר בצו, וזאת עד החלטה אחרת.

ביום 25/7/13, במסגרת דיון המשך, קבע בית המשפט כי התנאים המגבילים ימשיכו לעמוד על כנם. ביום 15/8/13, בניגוד להחלטת בית המשפט, שהה הנאשם שלא כדין בביתו בגבעה 725 ביצהר. בכך, הפר צו אלוף שהוצא כדין ואת

החלטת בית המשפט. נוכח אלה, הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של הפרת הוראה חוקית.

על פי האישום השני, ביום 16/8/13, ובגין האירועים המפורטים באישום הראשון, הוגשה בקשה לעיון חוזר על ידי המאשימה, ובו ביום הורתה כב' השופטת בכור על שחרורו של הנאשם בתנאים שנקבעו על ידי בית המשפט באישום הראשון. כמו כן, הוסיפה כב' השופטת בכור תנאי נוסף לשחרורו של הנאשם והוא הפקדת ערובה כספית בסך 5,000 ₪. הן המאשימה והן הנאשם ערערו על החלטה זו, ובית המשפט המחוזי הנכבד דחה את העררים ההדדיים והותיר את תנאי השחרור על כנם.

בין הימים 8/9/13 ועד ליום 24/9/13 שהה הנאשם בביתו בגבעה 725 ביצהר, וזאת בניגוד לצו ובניגוד להחלטות בית המשפט. ביום 24/9/13 הגיע כוח משטרה לבית הנאשם על מנת לעוצרו בגין ההפרות הנ"ל. רגלו של הנאשם הייתה מקובעת בסד העשוי ברזל לרצפת הבית ללא אפשרות לפתיחתו, וזאת כדי למנוע מעצרו על ידי השוטרים. הכוח המשטרה נאלץ לפרוץ את הסד באמצעות מערכת מיוחדת, תהליך שערך מס' שעות, ובמסגרתו יצאו מכלל שימוש שתי ערכאות בהן נעזר הכוח. לבסוף נפרץ הסד באמצעות דיסק מיוחד, כאשר השוטרים נאלצו לבצע פעולות על מנת למנוע פגיעה ברגלו של הנאשם תוך כדי תהליך הפריצה. לאחר מכן, הובהל הנאשם תוך מעצרו לעבר הרכב המשטרה, עקב התנגדותו להתלוות לשוטרים.

בגין אישום זה, הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירות של הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו.

ב"כ המאשימה הפנה לנסיבות החמורות האופפות את האירוע בכללותו וביניהן - היותן של ההפרות בוטות, לזמן ממושך, מטעמים אידאולוגיים; הנאשם הביע זלזול בשלטון החוק ובהוראות שניתנו על ידי אלוף ושתי ערכאות שיפוטיות; מעשיו של הנאשם מהווים פגיעה קשה בסדר הציבורי; הנאשם תכנן הגעת השוטרים, בכך שקיבע רגלו לרצפה, ואף תכנן סיכול החלטות בתי המשפט.

על סמך פסיקה שהגיש, ביקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש בן 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו לצד קנס כספי.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם בעל עבר פלילי דל ביותר (הרשעה משנת 2007 בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית משנת 2006); הנאשם אב לשישה ילדים, סב לנכדה; שלא בכוונת מכוון, תפסו פוליטיקאים ובעלי אינטרס אחרים את מקרהו של הנאשם כמקרה שקל להתלות בו ועל כן עלו לרגל לביתו של הנאשם בגין המעשה שעשה; הצו נשוא כתבי האישום פג ביום 16/1/14, בו ביום הנאשם, בהסכמה, שוחרר ממעצרו, והצו מעולם לא חודש עד היום, ללמדך שגם אם עמדה בבסיס הצו עילה ביטחונית להרחקת הנאשם מאזור היו"ש הרי שמניעה זו פקעה עם שחרורו ממעצר ועם פקיעתו של הצו; הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, ויתר על זכותו לנהל הוכחות, כתב האישום תוקן לקולא בכך שנמחקו ממנו עובדות 9-12 שהיוו נסיבות מחמירות; בגין הפרת ההוראה חוקית הראשונה, חולט סך של 5,000 ₪ מכספו של הנאשם.

ב"כ הנאשם טען - וזה העיקר, כי הנאשם נתון היה במעצר מאחורי סורג ובריח בגין האירועים נשוא כתב האישום, משך קרוב לארבעה חודשים, 106 ימים.

באלה הנסיבות, עתר ב"כ הנאשם להימנע מהטלת מאסר בפועל על הנאשם, ואם תישקל האפשרות להטלת מאסר בפועל, הוא ביקש כי המאסר שיוטל יחפוף את ימי המעצר שהנאשם ריצה בין תיק זה.

למעשה, השאלה העיקרית הניצבת בפני היא האם יש להטיל על הנאשם תקופת מאסר לריצוי בפועל, כזו שתעלה על ימי המעצר שריצה, תקופה המתקרבת לארבעה חודשים, ובכך להשיב את הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח.

למקרא כתב האישום המתוקן עולה כי אכן מדובר במסכת התנהגויות חמורות מצד הנאשם, שנפרשו על פני ימים לא מעטים, במסגרתם הפר הנאשם פעם אחר פעם הן את צו האלוף והן צווים שניתנו בעניינו מאת בית משפט השלום ובית משפט המחוזי.

הנאשם - חלף נקיטה באמצעים החוקיים העומדים ברשותו - שהם השגה על הוצאת צו האלוף בדרך החוקית המותרות לכך והגשת ערר על החלטות בתי משפט השלום והמחוזי, בחר לעשות דין לעצמו, להימנע מנקיטה בפעולות חוקיות ולהפר ברגל גסה את צו האלוף ואת החלטות שני בתי המשפט.

ההפרה הראשונה נשוא האישום הראשון, אומנם לא לוותה בעבירה נלוות, ומשכה היה קצר (למשך יום אחד), ועדיין מדובר במעשה חמור, שחתר תחת תכלית הוצאת צו האלוף, שעניינה הרחקת הנאשם מן האזור מטעמים ביטחוניים.

ואולם, אגם שאין להקל ראש בהתנהגות הפלילית נשוא האישום הראשון, נראה שעיקר החומרה נעוץ במעשיו של הנאשם כפי שבאים לידי ביטוי במעשה השני. כאן, מעבר לעובדה כי מדובר בפגיעה בוטה בהחלטת האלוף והחלטות בתי המשפט, למשך זמן רב (מיום 8/9/13 ועד ליום 24/9/13) הרי שלהפרה זו נלוותה פעילות חמורה, מסכלת וקוראת תיגר על החלטות בתי המשפט כאמור, על פועלם החוקי של השוטרים שהגיעו לבית הנאשם מכוח אותן החלטות ועל מנת לאכוף אותן, ובהמשך בהתנגדות הנאשם למעצר, לאחר שרגלו שוחרר מן הסד.

יש לקחת בחשבון, לחומרה, אף את המאמצים הרבים בהם נקטו הכוחות, על מנת לשחרר את רגלו של הנאשם מן הסד, והשעות רבות המתוארות בכתב האישום, כמו גם שתי מערכות צבאיות שיצאו מכלל שליטה יעידו.

באלה הדברים, ונוכח הפסיקה אליה הפנתה המאשימה בטיעוניה לעונש, הרי שלא מופרכת מן היסוד עתירת המאשימה להטלת שישה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

יחד עם זאת, ומבלי חלילה להקל ראש בחומרת העבירות, בהפרת צווי האלוף והפרת שתי החלטות של בתי משפט השלום והמחוזי, נראה לי כי במקרה זה ניתן להימנע מהשבתו של הנאשם לריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח וניתן להסתפק בתקופה בלתי מבוטלת בה שהה הנאשם במעצר בגין כתב אישום זה, כענישה הולמת.

מתחם העונש הראוי במקרה שלפני הוא כולל ענישה שבין תקופת מאסר קצרה לריצוי בעבודות שירות ועד עשרה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

מבלי להקל ראש בנסיבות לחומרה שפורטו לעיל, הרי שלצורך מיקומו של הנאשם בתוך המתחם יש להביא את הנתונים

הבאים: מדובר בנאשם, כאמור, יליד 1973; הנאשם אב לשישה ילדים, סב לנכדה; כפי שנטען ע"י ב"כ הנאשם, צו האלוף פקע ביום 16/1/14, לא חודש מאז, ועל כן בהסכמת המאשימה שוחרר הנאשם ממעצרו באותו היום. מאז ועד היום, לא נטען כלפי הנאשם כי ביצע עבירה פלילית כלשהי, כל שכן עבירה דומה לזו בה הורשע בפני; הנאשם וויתר על זכותו להמשיך ולנהל משפט הוכחות, כתב האישום נשוא ת"פ 45811-07-13, אשר נוהל יחד עם תיק זה נמחק לבקשת המאשימה, בשל קשיים ראייתיים; כתב האישום בתיקנו תוקן באופן משמעותי לקולא, כך שנמחקו ממנו עובדות מחמירות, שכללו תיאור מפורט של תקיפה מסיבית של השוטרים על ידי מתקהלים שהתקבצו בתוך ביתו של הנאשם ומסביב לו, באמצעות אלימות פיזית מצדם של המתקהלים, זריקת אבנים כלפיהם וכיוצא באלה, תיאורים קשים של אירועי אלימות כלפי השוטרים.

מעיון בגזרי הדין שהוגשו לעיוני, עולה כי באחד המקרים דובר על נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות ומתן הכרעת דין מפורטת בארבע עבירות של הפרת הוראה חוקית, נאשם שבעברו עבר פלילי הכולל מאסר על תנאי התלוי ועומד כנגדו (ת"פ (י-ם) 41987-11-15). במקרה אחר, דובר בנאשם שהורשע על פי הודאתו בארבע עבירות של הפרת הוראה חוקית, כאשר גם לחובת נאשם זה עבר פלילי עשיר (ת"פ (י-ם) 53695-10-13). בשני המקרים, הוטלו על הנאשמים ארבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל, כאשר לאחד מהם הופעל עונש מאסר מותנה לריצוי בחופף ובמצטבר.

באלה הדברים, נראה כי עתירת ההגנה להסתפק בתקופת המעצר אותה ריצה הנאשם, למשך קרוב לארבעה חודשים, אינה חורגת ממתחם הסבירות. יחד עם זאת, יש להביא בחשבון בקביעת גובה הקנס את שעות העבודה שהושקעו בהוצאת רגלו של הנאשם מן הסד, כמו גם את שתי המערכות הצבאיות שיצאו מכלל שימוש.

לאור האמור לעיל, מצאתי למקם עונשו של הנאשם שלא ברף העליון של המתחם.

מצאתי, אפוא, לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשים ועוד 16 ימים מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

למען הסר ספק, הנאשם סיים לרצות את עונש המאסר.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה.

ג. קנס כספי בסך ₪ 5,000 או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב 10 תשלומים חודשיים שווים, החל מיום 1/6/16. לא ישולם תשלום במועד, יועמד מלוא הסכום לפירעון מיד.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע בתיק זה. ההתחייבות תהא על סך

5,000 ₪ ותעמוד בתוקף למשך שנתיים מהיום.

לא יחתום הנאשם על התחייבות כאמור, יאסר למשך 50 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ה אדר ב' תשע"ו, 04/04/2016 במעמד הנוכחים.

אביב שרון , שופט

החלטה

ניתן לקזז את סכום הקנס מההפקדה שהפקיד הנאשם בתיק מ"ת 42103-09-13.

ניתנה והודעה היום כ"ה אדר ב' תשע"ו, 04/04/2016 במעמד הנוכחים.

אביב שרון , שופט

הוקלדעלידיבתאלקשרי